

Stranke glavnog postupka

Z

uz sudjelovanje: DV, IA, ATPIC, EW i dr., Consommation, logement et cadre de vie (CLCV), Conseil national des associations familiales laïques (CNAFAL), FX, France Nature Environnement, Générations futures, GY, Greenpeace France, HZ i dr., Union fédérale des consommateurs – Que choisir (UFC – Que choisir)

Rješenjem 6. svibnja 2021., Sud (sedmo vijeće) je odlučio:

1. Članak 3. točku 10. Uredbe (EZ) br. 715/2007 Europskog parlamenta i Vijeća od 20. lipnja 2007. o homologaciji tipa motornih vozila u odnosu na emisije iz lakih osobnih i gospodarskih vozila (Euro 5 i Euro 6) i pristupu podacima za popravke i održavanje vozila ⁽¹⁾, treba tumačiti na način da softver ugrađen u upravljačko računalo motora ili softver koji djeluje na to računalo predstavlja „dio koji je konstruiran” u smislu te odredbe, ako taj softver djeluje na funkcioniranje sustava kontrole emisija i smanjuje njegovu učinkovitost.
2. Članak 3. točku 10. Uredbe br. 715/2007 treba tumačiti na način da pojam „sustav za kontrolu emisije” u smislu te odredbe obuhvaća tehnologije i strategije „za naknadnu obradu ispušnih plinova”, kojima se emisije smanjuju naknadno, odnosno nakon njihova nastanka, kao i one koje, poput sustava za povrat ispušnih plinova, omogućuju ograničavanje njihove proizvodnje, odnosno njihova nastanka.
3. Članak 3. točku 10. Uredbe br. 715/2007 treba tumačiti na način da je „poremećajni uređaj” u smislu te odredbe uređaj koji otkriva sve parametre vezane za provođenje postupaka homologacije koji su propisani tom uredbom kako bi se tijekom tih postupaka poboljšala učinkovitost sustava za kontrolu emisije i tako provela homologacija vozila, čak i ako se takvo poboljšanje na *ad hoc* osnovi može primijetiti i u uobičajenim uvjetima korištenja vozila.
4. Članak 5. stavak 2. točku (a) Uredbe br. 715/2007 treba tumačiti na način da poremećajni uređaj koji tijekom postupaka homologacije sustavno poboljšava učinkovitost sustava za kontrolu emisije vozila kako bi se poštovala ograničenja emisija utvrđena tom uredbom i kako bi se tako provela homologacija tih vozila, ne može biti obuhvaćen iznimkom od zabrane takvih uređaja predviđenom tom uredbom, koja se odnosi na zaštitu motora od oštećenja ili prometne nezgode radi sigurnog djelovanja vozila, čak ni ako taj uređaj pridonosi sprečavanju starenja ili onečišćenja motora.

⁽¹⁾ SL 2007., L 171, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 30., str. 284.)

Žalba koju je 10. rujna 2020. podnio Comprojecto-Projectos e Construções, Lda i dr. protiv rješenja Općeg suda (deveto vijeće) od 8. srpnja 2020. u predmetu T-90/20 REC, Comprojecto-Projectos e Construções i dr./ESB i Banco de Portugal

(Predmet C-450/20 P)

(2021/C 252/05)

Jezik postupka: portugalski

Stranke

Žalitelji: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo, Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (zastupnik: M. Ribeiro, *advogado*)

Druge stranke u postupku: Europska središnja banka, Banco de Portugal

Rješenjem od 5. svibnja 2021. Sud (sedmo vijeće) odbacio je žalbu kao očito nedopuštenu.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 6. listopada 2020. uputio Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria (Španjolska) – Banco de Santander S.A./YC

(Predmet C-503/20)

(2021/C 252/06)

Jezik postupka: španjolski

Sud koji je uputio zahtjev

Audiencia Provincial de Las Palmas de Gran Canaria

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: Banco de Santander S.A.

Druga stranka u žalbenom postupku: YC

Sud Europske unije (šesto vijeće) u rješenju od 25. ožujka 2021. utvrdio je da je prvo pitanje očito nedopušteno, a na drugo pitanje odgovorio je da se Direktiva Vijeća 87/102/EEZ od 22. prosinca 1986. o usklađivanju zakona i drugih propisa država članica koji se odnose na kreditiranje potrošača ⁽¹⁾, kako je izmijenjena Direktivom Vijeća 90/88/EEZ od 22. veljače 1990. ⁽²⁾ i Direktiva 2008/48/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ ⁽³⁾ trebaju tumačiti na način da im se ne protivi nacionalni propis, kako ga tumači nacionalna sudska praksa, kojim se u svrhu borbe protiv lihvarjenja utvrđuje ograničenje efektivne kamatne stope koja se može odrediti potrošaču u okviru ugovora o potrošačkom kreditu, pod uvjetom da taj propis ne povređuje pravila usklađena tim direktivama, osobito ona koja se odnose na obveze pružanja informacija.

⁽¹⁾ SL 1987., L 42, str. 48.

⁽²⁾ SL 1990., L 61, str. 14.

⁽³⁾ SL 2008., L 133, str. 66. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 13., str. 58. i ispravak SL 2014., L 283, str. 66.)

Žalba koju je 22. listopada 2020. podnijelo društvo Hochmann Marketing GmbH protiv rješenja Općeg suda (šesto vijeće) od 23. siječnja 2020. u predmetu T-807/19, Hochmann Marketing GmbH/Europska komisija

(Predmet C-539/20 P)

(2021/C 252/07)

Jezik postupka: njemački

Stranke

Žalitelj: Hochmann Marketing GmbH (zastupnik: J. Jennings, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Sud Europske unije (osmo vijeće) rješenjem od 6. svibnja 2021. odbacio je žalbu kao očito nedopuštenu te je odlučio da žalitelj snosi vlastite troškove.
